

Η
ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ

ΔΙΑ ΠΑΙΔΑΣ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

ΤΟΜΟΣ ΤΕΤΑΡΤΟΣ — ΕΤΟΣ Α' 1882

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ ΚΑΙ ΕΚΔΟΤΗΣ

Ν. Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΥΔΡΑΙΟΣ

1882

Απαγορεύεται η αναδημοσίευσις τῆς περιεχομένης

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ

1882—B', 433

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

Σελ.	Σελ.
'Αδελφάκι (τὸ) τοῦ Δήμου (μετὰ εἰκόνα)	98
Αἰφνίδια ἀλλαγὴ τοῦ καιροῦ (μετὰ εἰκόνα)	170
'Αλληλογραφία «τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν» 15 (μετὰ εἰκόνα), 31, 46, 62, 79, 94, 109, 126, 142,	175
'Ανδρῶν (Κλῆς Χριστιανὸς) (μετὰ εἰκόνα)	114
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΕἰΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ	
εἰς τὸν τέταρτον διαγωνισμὸν (μετὰ 16 εἰκόνων)	28
εἰς τὸν πέμπτον διαγωνισμὸν (μετὰ 4 εἰκόνων)	76
εἰς τὸν ἕκτον διαγωνισμὸν (μετὰ 6 εἰκόνων)	139
εἰς τὸν ἕβδομον διαγωνισμὸν	173
'Απὸ τῆς οἰκίας εἰς τὸ σχολεῖον	12
'Αποτελέσματα διαγωνισμοῦ (τετάρτον, πέμ- πτου καὶ ἕκτου)	27, 74, 136
'Απὸ τὸ νέον ἔτος θὰ ἐκδίδεται καὶ ἡ Βιβλιοθήκη τῆς «Διαπλάσεως» (μετὰ εἰκόνα)	174
'Απροσδόκητος ὁδοδοχὴ (μετὰ εἰκόνα)	189
'Ασθενεὶ ἡ Μαρία (μετὰ 2 εἰκόνων)	89
Βιβλιοθήκη τῆς «Διαπλάσεως τῶν παιδῶν»	158
Βίκτωρ Οὐγγὺ (μετὰ εἰκόνα)	66
Βρέχει, βρέχει, βοσκικοῦλα	168
Γκάργηλδ (Ἰάκωθος) (μετὰ εἰκόνα)	87
Γλωσσολύτης (μετὰ εἰκόνα)	155
Γράμμα (τὸ) τοῦ Στάθη (παιδικὸς διάλογος)	130
Δαμαλισμοῦ (παιδί)	56
Διαγωνισμοὶ (πέμπτος, μετὰ 4 εἰκόνων — ἕκ- τος, μετὰ 6 εἰκόνων — ἕβδομος, μετὰ εἰκό- νας—ὄγδοος, μετὰ 6 εἰκόνων) 45, 107, 123,	190
Δραχμὴ (ἡ) (μετὰ 2 εἰκόνων)	82
Δύο (αἱ) ἐπιστολαὶ (μετὰ εἰκόνα)	21
Δῶρον (τὸ) τῆς πρωτοχρονιάς (παιδικὸν δρα- μάτιον)	2
ΕΙΚΟΝΕΣ ΒΡΑΒΕΥΘΕΝΤΩΝ ΕἰΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΥΣ	
Ἐσπερος	52
Ἐαυθίπην. I. Καλοσύνη	26
Ἐπυργίτης ὁ Ἀθηναῖος	107
Εἰς τοὺς ἀγροὺς ἀνελὶ εἰς τὸ σχολεῖον (μετὰ εἰκόνα)	92
'Ευθυμοῦμαι (τὸ) ὡς νὰ εἶνε τώρα	59
'Ευτὸς τοῦ μεγάλου κινήστρου (μετὰ εἰκόνα)	38
'Επίσκεψις (ἡ) τοῦ Ζωηροῦ (μετὰ εἰκόνα)	129
ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΠΥΘΗΩΝ Κοῦκκος (μετὰ εἰκόνα)	69
" " " Κελιδῶν (μετὰ εἰκόνα)	43
'Επιστολὴ (μία)	148
Ζωγραφικὴ (μετὰ εἰκόνα)	124
'Ἡμεροδείκται (μετὰ εἰκόνα)	156
Θερμόμετρον (τὸ) (μετὰ εἰκόνα)	171
'Ἰστορία δύο μικρῶν ὁποδηματίων	162
'Ἰστορία Λύκων (μετὰ εἰκόνα)	184
Καλὰ νὰ πάθῃ	25
Κάλανδα (τὰ)	43
Κοράσια (τὰ) τοῦ ὄρφανοτροφείου	101
Κωνσταντῆς (ὁ) (μετὰ εἰκόνα)	18
Λέου - Ρουλί - Φό - Τσί - Ἀλυ (μετὰ εἰκόνα)	81, 109
Λέων (ὁ) καὶ ὁ Χοροπηδέκτης (μετὰ 5 εἰ- κόνων)	103
Μάθημα (τὸ) τῆς Πλαγγνός	173
Μάθημα (τὸ) τοῦ Ἐκτορος	73
Μάμμη καὶ Ἐγγονος	50
Μικρὸν (τὸ) ὄρφανον	41
Μικρὸς (ὁ) μέγας	154
Μημέδουνον (τὸ) (Παιδικὸν δράματιον)	178
Μυστηριώδες (τὸ) κινήστρου (μετὰ εἰκόνα)	155
'Οκνηρὸν (τὸ) γατάκι (μετὰ 2 εἰκόνων)	40
'Ονοὶ λευκοὶ καὶ δηγλάται μαῦροι (μετὰ εἰ- κόνα)	167
'Ορφανὸν (τὸ) (μετὰ εἰκόνα)	132
Παιδικὸν (τὸ) λεύκιμα	50
Παιδικὸν πνεῦμα 14, 31, 46, 62, 78, 93, 109, 142, 159, 174, 191	
Παραγγέλματα	141, 124, 191
Παράδοξος μεταμόρφωσις (μετὰ 4 εἰκόνων)	182
Παράπνον (τὸ) τῆς «Διαπλάσεως»	31
Παράσημον (τὸ) τοῦ Παντελῆ (μετὰ εἰκόνα)	39
Παρασκευᾶς (ὁ) ἐνώπιον τοῦ Κακουργιοδικαίου τῶν ζῶων (μετὰ 6 εἰκόνων)	150
Πατέρας (ὁ) τὸ εἶπε	23
Περιπίπτει μικροῦ λευκοῦ κουνελίου (μετὰ 6 εἰκόνων)	119
Πεταλοῦδα καὶ σκώληκες (ἀλληγορία μετὰ εἰκόνα)	133
Πετῶνα (τὰ) γράμματα (μετὰ εἰκόνα)	100
Πηνηλόπη. Γ. Πάλλη	79
Πνευματικαὶ ἀσκήσεις. 16, 32, 48, 64, 80, 95, 111, 127, 143, 159, 175, 191	

	σελ.		σελ.
Ποδαράκια (εὐ) τῆς Φιφῆς	154	Σιγάρον (εὐ) τοῦ Ἀντώνη	70
Ποῖος ἐπάσθη; (μετὰ εἰκόνα)	54	Σπαθί (τὸ) τοῦ παπποῦ (παιδικὸν δράματιον)	34
Πόσο τὸν πούλας τὸν σκοῦφο (παιγνίδιον)	91	Συκοφάντης (δ)	106
Ποῦ κατατοῦν ὄσοι μαλόνοι (μετὰ εἰκόνα)	183	Τί ἀστειόνι (Κωμῳδία μετὰ 3 εἰκόνων)	7
Πρὸς τοὺς συνδρομητάς μας	146	Τί σοῦφερε; (παιγνίδιον)	101
Πρῶται (αἱ) ἐξετάσεις τοῦ Μιμηκοῦ	106	Τίς πταίει; (μετὰ εἰκόνα)	61
Πρῶτον (τὸ) δυστύχημα τοῦ Θεραυσοῦλου	187	Χαρτωμένον (εὐ) βιβλιάριον	34
Πῶς ἡ Κλεονίκη ἔλαβε δῶρον τῆς πρωτοχρονιάς (μετὰ εἰκόνα)	13	Χνουθετήρης (δ) (μετὰ εἰκόνα)	20

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

Ἄκτινα (ἡ) (μετὰ εἰκόνα)	86	Νὰ ἦμουν παππούς!	6
Ἄκτις ἡλίου (μετὰ εἰκόνα)	135	Νύξ καὶ Χειμῶν	184
Ἄληθής (ἡ) ἀγάπη (μετὰ εἰκόνα)	12	Ὀνειρον (τὸ) τοῦ ὄφρανοῦ	189
Ἀποχαιρετισμός (μετὰ εἰκόνα)	20	Ὀνειρον (τὸ) τοῦ παιδιοῦ	58
Βάτραχοι (οἱ δύο) (μετὰ εἰκόνα)	57	Παλληκᾶρι (τὸ)	14
Βῶδι (τὸ) (μετὰ εἰκόνα)	9	Πεῖδ κολλῶ (μετὰ εἰκόνα)	6
Δάκρυα (τὰ)	99	Πετροπέλεμος (δ) (μετὰ εἰκόνα)	24
Ἐλαία (ἡ)	103	Πρὸ τοῦ μικροῦ Πετράκη κοιμωμένου	102
Ἐλενάκι (τὸ) καὶ τὸ πεσειναράκι (στίχοι καὶ μουσικῆ)	58	Πρωταπριλιά (ἡ) (μετὰ εἰκόνα)	53
Ἐπάνοδος (ἡ) τοῦ πατρὸς (μετὰ εἰκόνα)	68	Πρώτη (ἡ) πτήσις (μετὰ εἰκόνα)	39
Καλὴ (ἡ) ἐκλογή	122	Στρατάρχης (δ)	41
Κῶμα καὶ μέρμηξ	30	Στρατιωτικὸν ἐμβατήριον (μετὰ εἰκόνα)	161
Καναρίνι καὶ σπουργίνα (μετὰ εἰκόνα)	172	Σχοινάκι (τὸ) (μετὰ εἰκόνα)	44
Κυνηγητὸ (τὸ) (μετὰ εἰκόνα)	177	Τουφεκάκι (τὸ) (στίχοι καὶ μουσικῆ)	126
Κωστάκης (δ) καὶ ὁ Γεωργάκης	38	Φανὴ (ἡ) καὶ τὰ περιστέρια (μετὰ εἰκόνα)	148
Κωστάκης (δ) μέσ' σὸς χιόνι	186	Φλοῦαρία (ἡ) (μαθηματικὸς διάλογος)	8
Μητέρα (ἡ) (μετὰ εἰκόνα)	73	Χελιδόνι (τὸ)	92
Μῦθος (δ) (στίχοι καὶ μουσικῆ)	72	Χελιδόνι (τὸ) (μετὰ εἰκόνα)	60
		Χελώνη καὶ Ποντικὸς (μῦθος)	42

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΑΙ

Ὁ τόμος οὗτος περιέχει 117 εἰκονογραφίας

Ἡ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΜΕΤΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΙΩΝ ΔΙΑ ΠΑΙΔΙΑ ΚΑΙ ΚΟΡΑΣΙΑ

ΕΤΟΣ Δ'

ΑΘΗΝΗΣΙ, κατὰ Ἰανουάριον τοῦ 1882.

ΑΡΙΘ. 1

« ΤΙ ΘΡΑΪΑ ΛΑΕΛΑΦΑΚΙΑ! ΤΙ ΑΓΑΠΗΜΕΝΟ ΤΑΪΡΙ! »

(ἴδε σελ. 12.)

ΕΛΛΗ. ΑΥ! λοιπόν, μητέρα, δεν πειράζει, 'πού το έδωκα το δώρον μου της Πρωτοχρονιάς;

ΜΗΤΗΡ ΤΗΣ ΕΛΛΗΣ. Το δώρον της Πρωτοχρονιάς! αλλά ποιος έκαμε δώρον της Πρωτοχρονιάς; ήμεεις έως τώρα είχαμε μίαν φρόνιμον, μίαν καλήν κόρην' αλλά σύ μ'ας προσέφερες σή-

μερον μίαν αγαθήν, μίαν ευγενή, μίαν μεγαλό-καρδον κόρην' ή αγαθότης σου είνε το δώρον της Πρωτοχρονιάς' και ό πατήρ σου όταν θά μάθη τί έπραξες σήμερα, θ' εΐπη: «Όχι ήμεεις αλλά ή Έλλημ'ας προσέφερε δώρον της πρωτοχρονιάς!»

ΑΙΜΥΓΙΟΣ ΕΙΜΑΡΜΕΝΟΣ

ΠΕΙΟ ΠΟΛΥ

'Ερωτούσε τον Γεωργάκη μίαν ήμέρα ή γιαγιά του
Πειό πολύ ποτόν αγαπάει, τον μπαμπά, ή τή μαμά του;
Κι' ό Γεωργάκης όπου μόλις τώρ' αρχίζει νά 'μιλή
'Απεκρίθη όλος γέλοια: «Και τους δύο πειό πολύ.»

ΣΑΠΦΩ ΔΗΛΑΔΗ

ΝΑ ΗΜΟΥΝ ΠΑΠΠΟΥΣ!

«Αχ! ελεγ' ό Κοκκός,
παππούς νά ήμουν τώρα,
νά κάνω τό σοφό,
νά βήχω, νά ρουφώ
ταμπάκο κάθε ώρα.»

»Νά έχω άσπρα γένεια,
ποτέ νά μη διαβάζω,
σχολεσιό νά μην πηγαίνω,
'σ τό σπήτι μου νά μένω,
και όλο νά νυστάζω.»

»Νά παίζω όλη 'μέρα
μέ ένα κομπολόγι,
νά μη μου λέν δουλειά,
και νά φορώ γυαλιά,
και νάχω και 'ρωλόγι.»

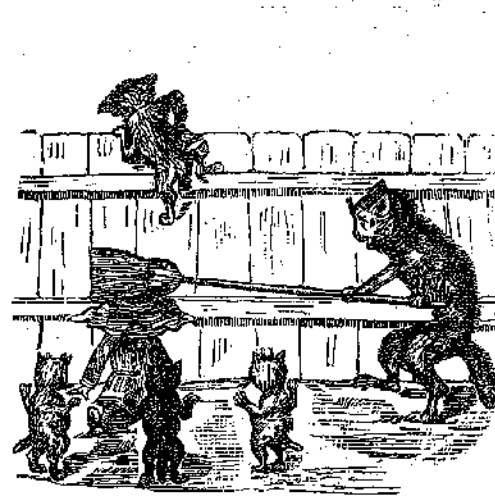
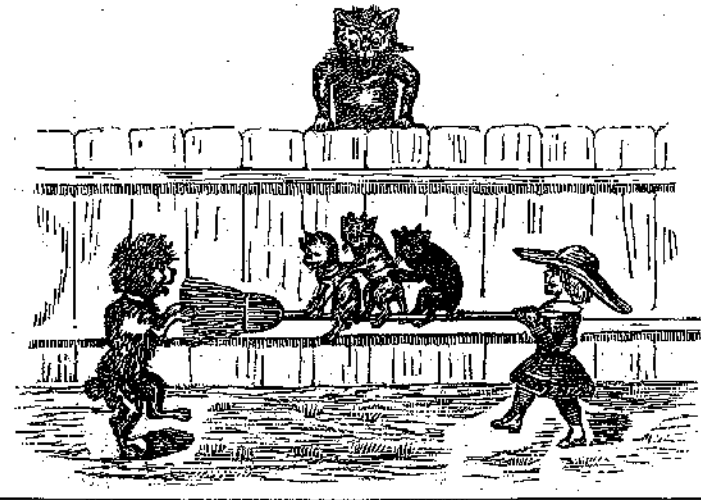
Αυτά και Άλλα λέει
μέ γνώσι παιδική,
μά ό Κοκκός δεν ξέρει,
πώς θέλουν όλ' οι γέροι
νά γείνουνε Κοκκοί!

»Νά λέω παραμύθια
άπάνω άπ' τό στρώμα,
και όλοι 'ς τή 'μιλιά μου
νά στέκουν εμπροστά μου
μέ άνοιχτό τό στόμα.»

»Νά μου φιλούν τό χέρι,
εύχαις παλλαίς νά δίνω,
και πάντα καθιστός,
κι' εις όλους σεβάστος,
νά τρώγω και νά πίνω!»

»Νάχω και μιá μαγκούρα,
νά κάνω τον κακό,
κι' έμα θυμός μέ κάρη,
ν' αρχίζω 'ς τό στείλιάρι
και τον τρελλο-Κοκκό.»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ. ΣΟΥΡΗΣ

ΤΙ ΑΣΤΕΙΟΝ! ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΜΙΑΝ ΠΡΑΞΙΝ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΣΤΡΑΤΗΣ.

ΤΡΕΜΟΥΛΗΣ, σκυλάκι μαλλιαρό.

ΚΥΡΑ ΜΟΥΣΤΑΚΑΙΝΑ.

ΤΟ ΣΤΑΧΤΕΡΟ,

ΤΟ ΑΡΑΠΑΚΙ,

ΤΟ ΔΕΣΠΟΥΔΙ,

ΕΚΟΥΠΟΜΑΝΙΚΟ, πρόσσωπον βωβόν.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ

ΣΤΡΑΤΗΣ Είς προ...σο...σχήν!

ΤΡΕΜΟΥΛΗΣ (Σαμογελών.) Γάβ, γάβ, γάβ, γάβ!

Τί' άστεϊόν!

ΤΑ ΤΡΙΑ ΓΑΤΟΥΔΑΚΙΑ (Κατατρομαγμένα.) Νιάου, νιάου! νιάου!

ΚΥΡΑ ΜΟΥΣΤΑΚΑΙΝΑ ("Έξω φρενών άπό τον θυμόν της.) Νιάου! νιάου! νιάου! νιάου!

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΚΥΡΑ ΜΟΥΣΤΑΚΑΙΝΑ (Λαμβάνουσα τό σάρωθρον και ύψουσα αυτό κατά της κεφαλής του Στρατή.) Είς προ...σο...σχήν!

ΤΡΕΜΟΥΛΗΣ Γάβ, γάβ, γάβ, γάβ. Ού! φευγάλα, Τρεμούλη, γιατί χάθηκες!

ΤΑ ΤΡΙΑ ΓΑΤΟΥΔΑΚΙΑ (Χοροπηδώντα πλήρη χαράς.) Νιάου! νιάου! νιάου!

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ

ΚΥΡΑ ΜΟΥΣΤΑΚΑΙΝΑ (Σαμογελώσα.) Τί' άστεϊόν!

Η ΦΑΓΑΡΙΑ

ΜΑΘΗΤΙΚΟΣ ΔΙΑΛΟΓΟΣ

ΠΡΟΣΩΠΑ

ΜΑΡΙΑ, ΕΥΘΑΛΙΑ, ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ

ΜΑΡΙΑ

(Ανοίγουσα την Γραμματικήν)

Νά! απ' εδῶ ἕως ἐκεῖ· τὸ μάθημα εἶνε ἴλιγο·
ἔλα νὰ τὸ διαβάσωμε, γιὰς ἄρα νὰ φέρω
μοῦ ὑπεσχέθη ὁ μπαμπὰς πὺς θάρη νὰ μὲ πάρη
νὰ πᾶμε μὲ τὴν ἑμάτα...

ΕΥΘΑΛΙΑ

Ἄ! τί μεγάλη χάρη!
νᾶχα κ' ἐγὼ τέτοιο μπαμπᾶ...

ΜΑΡΙΑ

Καὶ τάχατες ζηλεύεις;
καὶ ὁ δικός σου εἶνε καλός.

ΕΥΘΑΛΙΑ

Καλός, ποῦ μὴ γυρεύεις...
Μὲ θέλει πάντα νὰ κρατῆ ἄτῳ χέρι τὸ βιβλίον,
καὶ τίποτ' ἄλλο δὲν ἔμιλει παρὰ γιὰ τὸ σχολεῖν
καυμένη, πὺς σγαίνονται αὐταῖς τῆς ἑμιλίας,
μουρμούρας καὶ γραμματικαῖς καὶ τόσαις ἀηδίας.

ΜΑΡΙΑ

Ἄς εἶνε ἄς τ' ἀφήσωμε· θάρη ἡ δασκάλισσά μας
καὶ ἂν δὲν ἔξοιμε καλά—καλὰ τὸ μάθημά μας...

ΕΥΘΑΛΙΑ

Οὐί... τόσο ἴλιγο μάθημα σὲ μιά στιγμή τελειώνει.

ΜΑΡΙΑ

Εἶνε γυρνιάρικα, καὶ μ' αὐτὰ τὰ ρούχα της μαλώνει.
Τέτοια δασκάλα! μάνα μου!

ΕΥΘΑΛΙΑ

Τι τάχα θὰ μᾶς κἀν;
Σοῦ εἶπα, γιὰ τὸ μάθημα ὀλίγη ὥρα φθάνει,
ἔλα νὰ κουβεντιάσωμε λοιπόν.

ΜΑΡΙΑ

Τί θὲς νὰ καῶμε;

ΕΥΘΑΛΙΑ

Πὺς παίζομε, πὺς τρέχομε, πὺς ζοῦμε, πὺς περνοῦμε.

ΜΑΡΙΑ

Καλὰ μοῦ λές· ἀληθινὰ, ὦρα ἑμιλία!

ΕΥΘΑΛΙΑ

Κ' εἶπε κἀνὲνα ἄσχημο ποτὲ ἡ Εὐθαλία;

ΜΑΡΙΑ

Λοιπόν θ' ἀρχίσω πρώτη ἐγὼ...

ΕΥΘΑΛΙΑ

Ἐγὼ τὸ πρωτοεῖπα!

ΜΑΡΙΑ

Ἐτάλαθα πὺς κάνομε μὲς ἄτῳ νερῷ μιά τρύπα!
ὄχι ἐσὺ, ὄχι ἐγὼ... ποῖς εἶνε πειδὲ μεγάλη;

ΕΥΘΑΛΙΑ

Καὶ τί μὲ τοῦτο; τάχατες ἂν ἦτανε μιά ἄλλη
μεγαλειτέρα ἀπὸ σέ, θ' ἄφινες τὰ πρωτεῖα;

ΜΑΡΙΑ

Βεβαίως! σὺν νὰ τῶξερεις!

ΕΥΘΑΛΙΑ

Ἄφες τὴ φλυαρία,
καὶ πὺς μοῦ γιὰ τὰ δῶρα σου καὶ γιὰ τὸ μπουναμά σου
ἀλλήθεια, τί σοῦ ἔδωκεν ἑφέτος ὁ μπαμπὰς σου;
κἀμμία κούκλα σὺν παιδί, γιὰτὸ δὲν ἀμφιβάλλω.

ΜΑΡΙΑ

Τί λέγεις; κούκλα μοναχά;

ΕΥΘΑΛΙΑ

Σοῦ ἔδωκε καὶ ἄλλο;

ΜΑΡΙΑ

Βέβαια· μοῦδωκε καλλὰ... μάλιστα μιά κούκλινα,
'ποῦ σὺν τὴν εἶδ' ἡ δούλα μας προχθές, ἡ Κατερίνα...
—τὴν ἔξοις δὲ τὴν δούλα μας...

ΕΥΘΑΛΙΑ

Καλῶσαι!

ΜΑΡΙΑ

Τί νομίζεις;

τὴν ἔνομισε ἀληθινή· «Καλὲ, θὰ τηρανίζης»,
μοῦ εἶπε, «καὶ σ' ἀγόρασαν ἐδῶ τέτοια παιγνίδια»;
τῆς φάνηκε παράξενο, κ' ἔξάρωσε τὰ φρόδια...

ΕΥΘΑΛΙΑ

Ἔλα, καυμένη δὲ καὶ σὺ! Ἄ! τί; μὲ κοροϊδεύεις;

ΜΑΡΙΑ

Ἐρώτησέ τὴν ἄν τὴν ἔξοις, ἂν ἔμνεα δὲν πιστεύης.

ΕΥΘΑΛΙΑ

Ἄς εἶνε, σὲ πιστεύομε... Ἄντὸς ὁ ἀδελφός μου
κατήγητο' ἀνυπόφορο, ὅτι κ' ἂν ἔδῃ ἐμπρός μου,
ἡ κούκλα, ἡ καὶ τίποτε ὠραῖο παιγνιδάκι,
βάζει εὐθὺς τὰ κλάματα.

ΜΑΡΙΑ

Μὲ εἶνε μικρουλάκι.

ΕΥΘΑΛΙΑ

Ἄ! κ' ἐπειδὴ εἶνε μικρός, ἔμνεα τί μὲ μέλλεις,
νὰ σπάξῃ τὰ παιγνίδια μου, γιὰ πὺς μου ποῖς; τὸ θέλεις;

ΜΑΡΙΑ

Ὀὐφ! εἶσαι δὲ παράξενη! τόσο μικρό...

ΕΥΘΑΛΙΑ

Ὀρατῆ!

Καλὲ, πὺς σοῦ κατέβηκε τέτοια καλὴ ἰδέα;
νὰ βλεπέες τὰ παιγνίδια σου σπασμένα, πεταμένα,
νὰ δῶμε δὲν θὰ ἔμμενες;

ΜΑΡΙΑ

Δὲν εἶμαι σὺν κ' ἐτένα.

ΕΥΘΑΛΙΑ

Ναί, μιά καὶ δυὸ ἐθύμωστες γιὰ τιποτένιο πρᾶμμα,
καὶ μάλιστα χειρότερα, ἀρχίζεις καὶ τὸ κλάμα
ὅταν γυρεύης κἀτι τι.

ΜΑΡΙΑ

Αὐτὸ πολὺ σπανίως,
Μὰ σὺ εἶσ' ἀνυπόφορη, θυμώνεις αἰωνίως,
(Εἰσέρχεται ἡ δασκάλισσα)

ΕΥΘΑΛΙΑ (ἔντρομος)

Καὶ τώρα τί νὰ κάνωμε; τὸ μάθημά μας;

ΜΑΡΙΑ (ἐπίσης ἔντρομος)

Τώρα;

ΕΥΘΑΛΙΑ

Μὲ τῆς κουτοκουθένταις μας ἐφάγαμε τὴν ὥρα.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ

Ἄ! σήμερα θὰ ἔξοις τὸ μάθημα, πιστεῖω.

(Ἡ Μαρία καὶ ἡ Εὐθαλία σιωποῦν.)

Τί; δὲν μιλεῖτε;

ΜΑΡΙΑ

Ἐυρέτε...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ

Πολὺ καλὰ, μαντεύω,

θ' ἀρχίσате τὰ λόγια σας...

ΕΥΘΑΛΙΑ

Ἄ! ναί, μᾶς συγχωρεῖτε,
κί ἄμα τὸ ξανακάνωμε...

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ

Καλὰ, τώρα θὰ ὄητε.

ΜΑΡΙΑ (δακρύνουσα)

Συγχώρησέ μας.

ΔΙΔΑΣΚΑΛΙΣΣΑ

Σιωπή, ἄς λείπουνε οἱ λόγοι,
Τώρα ἄμῶς, γρήγορα νὰ πᾶτε ἄτῳ κατῶν;
νὰ μείνετε νηστεῖα,
νὰ μάθετε ἄλλη φορὰ πὺς βλάπτ' ἡ φλυαρία.

Ι. Κ. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΤΟ ΒΩΔΙ

Μὴν τὸ κτυπάτε! τὸ καλὸ, τὸ βῶδι μὴ κτυπάτε!
'Ἄντι νὰ τὸ χαιδέετε, ἄντι νὰ τ' ἀγαπάτε
Πῶχει γιὰ μᾶς τὴ δύναμι, τὸ γάλα, τὴ ζωὴ του...
'Ἐσεῖς, παιδιά, τὸ διώχετε κί ἄπ' τὴ φτωχὴ βοσκή του.

'Ἀφήστε το τὸ δύστυχο! δὲν φθάνει ποῦ δουλεύει
'Ὅλη τὴ ἡμέρα ἔτῳ ἀγρόν;... ἀφήστε το· γυρεύει
'Ἄλιγο χορτάρι τρυφερὸ ἀπὸ τὴ γῆ νὰ φάη
'Καὶ πάλι ἔς τὴ βαρεὰ δουλειὰ μ' ὑπομονὴ θὰ πάη.

'Ἀχ, μὴ τὸ βασανίζετε, παιδιά! Ποῖς ἔστ' ἡ φύσι
Πόσον καιρὸ θὰ τοῦγραφε ἀκόμη γιὰ νὰ ζῆσῃ...
Ἄβριο ἴσως θὰ βρεθῇ ἔς τὰ χέρια μακελλάρη
Καὶ τώρα δὲν τ' ἀφίνετε νὰ φάη οὔτε χορτάρι;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΟΣΙΝΗΣ

Η ΑΛΗΘΗΣ ΑΓΑΠΗ

(Ἰδὲ τὴν ἐν τῇ 1ῃ σελίδι σκηνήν.)

Τι ώραία ἀδελφάκινα! Τι ἀγαπημένο ταῖρι!
Τὴν μικρὴ ἢ περὶ μεγάλη τὴν κρατεῖ στὴν ἀγκαλιά
Καὶ δὲν δεύγει τὴν ἀγάπη μοναχὰ μὲ τὰ φίλια,
Ἀλλὰ πάντα τὴν διδάσκει, διὲ καὶ ἐκείνη ξέρει.
Καὶ θαρρεῖς διὲ τῆς λέγει: « Ἡ ἀγάπη π' ὠφελεῖ.
Ἐἴν' ἀγάπη περὶ καλὴ. »

I. K. ΠΟΛΕΜΗΣ

ΑΠΟ ΤΗΣ ΟΙΚΙΑΣ ΕΙΣ ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

— Ἡ καυμένη ἢ μητεροῦλά μου! ἐπιθύριζε συγκεκνημένος καὶ χαρούμενος, ὁ Ἀριστοτέλης, παιδίον ἑνδεκαετής, μὲ ξανθὰ χρυσὰ μαλλάκια καὶ μὲ ἐκφραστικωτάτους μεγάλους γαλανοὺς ὀφθαλμούς, μὲ ἀπλουστάτα καὶ πτωχικά, ἀλλὰ καθαρῶτα ἐνδύματα, ἔχων τὴν μίαν χεῖρα εἰς τὸ θυλάκιον, ὡς νὰ ἐσφυγγε κατὶ ἐντὸς αὐτοῦ, ἐνῶ μὲ τὴν ἄλλην ἐκράτει τὰ βιβλία. Καὶ ἀφ' ἑλκείσε τὴν ἐξώθυραν καὶ ἤρχεισε νὰ βαδίξῃ πρὸς τὸ σχολεῖον ἐξηκολούθησεν:

— Ἡ καυμένη ἢ μητεροῦλά μου! Κάθε πρωὶ μοῦ δίδει μίαν πεντάραν διὰ ν' ἀγοράζω μίαν κολουῖραν καὶ σήμερον μοῦ ἔδωκε μίαν δεκάρα. Καὶ πῶς μ' ἐφίλησεν ἢ καυμένη! Τόσον πολὺ εὐχαριστήθη ὅπου τῆς εἶπε χθὲς ὁ διδάσκαλος διὲ εἶμαι ὁ πρῶτος τῆς τάξεως. Μὰ πῶς μ' ἐοφίξε στὴν ἀγκαλιά τῆς καὶ μ' ἐφίλησε γλυκά, γλυκά! Καὶ ἔπειτα μοῦ εἶπε: « Ἐἴσι νὰ ἦσαι πάντα καλὸς καὶ ἐπιμελής διὰ νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴ μου! »

— Ἀχ πῶς μοῦ ἤλθαν ἐκείνην τὴν ὥρα κατὶ δάκρυα! Παρ' ὀλίγον καὶ ν' ἀρχίσω νὰ κλαίω! Τόσον ἐσυγκινηθῆκα πῶ εἶχαν βουρκώσει τὰ μάτια μου.

Ὁ Ἀριστοτέλης διέκοψε τοὺς λόγους του, διὲ τὰ δάκρυα τῶ ἐπανήρχοντο, καὶ μετ' ὀλίγον ἐξηκολούθησε:

— Καὶ τώρα τί νὰ τὴν κάμω μίαν δεκάραν; Νὰ φάγω δύο κολουῖρες; Ὁχι. Ἀλλὰ νὰ ἰδῆς... μὲ τὴν ἄλλην πεντάραν ἀγοράζω τὸ ἀπόγευμα ἓνα λουκοῦμι. Ἀμὲ τί; Τάχα δύσκολον εἶνε νὰ ἐξοδευθῇ μία δεκάρα; Τί εἶναι μία δεκάρα;

Καὶ ἐνῶ οὕτω ἠρώτα τὸν ἑαυτὸν του, βαδίξων ἐφθάσε πρὸ τῆς θύρας τοῦ σχολείου του, πρὸς τὸ δεξιὸν μέρος τῆς ὁποίας ἦτο ὁ καθημερινὸς κολουρτζῆς καὶ πρὸς τὸ ἀριστερὸν μία ἐπαίτις κρατοῦσα εἰς τὴν ἀγκάλῃν τὸ τέκνον τῆς ὠχρὸν

καὶ πυρέσσον. Ἡ δυστυχὴς ἐκείνη γυνὴ δὲν εἶχε δυνάμεις νὰ ζητήσῃ κἀν ἐλεημοσύνην, ἀλλὰ πότε μὲν ἔρριπτε τὸ περίλυπον καὶ δακρυσμένον βλέμμα τῆς ἐπὶ τοῦ ἀσθενοῦς τέκνου τῆς καὶ πότε εἰς τοὺς διαβάτας. Ὁ Ἀριστοτέλης, θέλων νὰ εἰσελθῇ εἰς τὸ σχολεῖον, εὐρέθη μεταξὺ τῶν δύο. Ἐσφυγγε τὴν δεκάραν ἐν τῷ θυλακίῳ του, καὶ τὸ βλέμμα του ἀπὸ τοῦ κολουρτζῆ ἔπιπτε ἐπὶ τοῦ συμπλέγματος ἐκείνου τῆς δυστυχίας.

— Τὴν καυμένη! ἐπιθύριζε διατάζων καὶ σκεπτόμενος. Τί ἄρρωστο πῶ ἔχει τὸ παιδάκι τῆς! Πῶς τρέχουν τὰ δάκρυά τῆς! Βλέπει τὸ παιδάκι καὶ ἀπὸ τὰ δάκρυα δὲν ἤμπορεῖ νὰ ἡμιλήσῃ. Καυμένη γυναῖκα!... Ἐἴσι μούρχειται τὴν πεντάραν πῶ ἔχω διὰ τὸ βράδυ νὰ τῆς τὴν δώσω... Δὲν εἶνε τάχα καὶ αὐτὴ μητέρα σὺν τὴν ἰδικῇ μου; Καὶ ὅμως αὐτὴ δὲν ἔχει μίαν δεκάραν διὰ τὸ παιδί τῆς... Νὰ τώρα! ἢ ἰδικῇ μου μητέρα καὶ αἴριον ἤμπορεῖ νὰ μοῦ δώσῃ δεκάραν, ἐνῶ αὐτὴ ἢ καυμένη ζητεῖ ἐλεημοσύνην καὶ δὲν ἔχει οὔτε φαγητὸ νὰ δώσῃ εἰς τὸ παιδί τῆς... Καὶ εἶναι ἄρρωστο!... Τώρα ἐμένα καὶ ἂν μοῦ λείψῃ καὶ ἢ κολουῖρα τί θὰ πάθω τάχα!

Καὶ μόλις ἐπρόφερε τὸ λογικώτατον τοῦτο συμπέρασμα ἔλαβε τὴν ἀπόφασίν του. Ὁλοκόκκινος καὶ συγκεκνημένος, χωρὶς νὰ καταδεχθῇ νὰ ρίψῃ οὐδὲ ἐν βλέμμα εἰς τὸν προκλητικὸν σωρὸν τῶν κολουριῶν, ἔθεσε τὸ μόνον δεκάλεπτον νόμισμά του εἰς τὴν χεῖρα τῆς ἐπαίτιδος καὶ διέβη σπεύδων τὸ κατώφλιον τοῦ σχολείου.

Κατ' ἐκείνην τὴν στιγμὴν ὁ κώδων ἐκάλει τοὺς μαθητὰς εἰς τὸ πρῶτον μάθημα, ὁ δὲ Ἀριστοτέλης ἀκτινοβολῶν ἐξ εὐχαριστήσεως ἔλεγε καθ' ἑαυτὸν ἐνῶ εἰσῆρχετο εἰς τὴν τάξιν του.:

— Τὴν καυμένη! Μοῦ ἔδωκε περισσοτέρας εὐχὰς καὶ ἀπὸ τὴν μητέρα μου!

ΚΑΛΛΙΒΟΥΛΟΣ ΠΟΛΥΣΧΟΛΟΣ

Πῶς ἢ ΚΛΕΟΝΙΚΗ ἔΛΑΒΕ ΔΩΡΟΝ ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ.

— Μητέρα, ἔλεγε κατὰ τὰς τελευταίας ἡμέρας τοῦ Δεκεμβρίου ἢ Κλεονίκη πρὸς τὴν μητέρα τῆς, τί θὰ μοὶ προσφέρῃς τὴν πρώτην τοῦ ἔτους;

— Θὰ σοὶ προσφέρω, εἶπεν ἢ μητέρα τῆς, χρυσοδεμένους τοὺς δύο πρώτους τόμους τῆς ἀγαπητῆς σου « Διαπλάσεως », ἀλλὰ μόνον ἂν ἦσαι φρόνιμος.

— Ὄ! θὰ εἶμαι φρόνιμος, ἀνέκραξε ζωηρῶς ἢ Κλεονίκη, σοὶ τὸ ὑπόσχομαι, μητέρα.

— Καὶ τί θὰ κάμῃς διὰ νὰ ἦσαι φρόνιμος;

— Τί θὰ κάμω; Ἴδου τί θὰ κάμω: θὰ περιποιῶμαι πολὺ τὸν μικρὸν μου ἀδελφόν καὶ δὲν θὰ τὸν πειράζω ποτέ! θὰ σὲ βοηθῶ εἰς ὅσας ἐργασίας θὰ μοὶ λέγῃς! καί, ἂν μὲ στέλλῃς εἰς καμμίαν παραγγελίαν, θὰ πηγαίνω προθύμιος! θὰ μελετῶ καλὰ τὰ μαθήματά μου καὶ θὰ εὐχαριστῶ τὴν διδάσκαλόν μου. Εἰς τὸ σχολεῖον θὰ εἶμαι εὐτακτος, δὲν θὰ πειράζω, δὲν θὰ προδίδω καμμίαν συμμαθητρίαν μου, θὰ τὰς ἀγαπῶ ὅλας καὶ θὰ φέρωμαι μὲ τρόπον ὥστε νὰ μὲ ἀγαποῦν καὶ ἐμὲ ὅλοι. Ὅταν ἐπιστρέφω ἀπὸ τὸ σχολεῖον, ἂντι νὰ τρέχω ἐπάνω κάτω, θὰ κάθημαι

εἰς μίαν γωνίαν ἡσυχῶς καὶ θ' ἀναγινώσκω τὰς ὠραίας ἱστορίας « τῆς Διαπλάσεως », θὰ περιποιῶμαι τόσον πολὺ τὴν γραῖαν μᾶμμην μου ὥστε θὰ μοὶ διδῇ καθ' ἡμέραν τὴν εὐχὴν τῆς: θὰ ἐκτελεῶ ἔλα μου τὰ καθήκοντα! θὰ παίζω μόνον ἀφ' οὗ τελειῶνω ὅπως πρέπει τὰς ἐργασίας μου! θὰ εἶμαι πρὸς ὄλους καλὴ, θὰ προσεύχωμαι τὸ πρωὶ καὶ τὸ ἑσπέρας, θὰ σέβωμαι καὶ θ' ἀγαπῶ τοὺς γονεῖς μου μὲ ὅλην μου τὴν καρδίαν.

— Εὐγε, Κλεονίκη μου, εὐγε, κόρη μου, εἶπεν ἢ μητέρα καταφιλοῦσα αὐτήν! θὰ ἔχῃς δίχως ἄλλο τοὺς χρυσοδεμένους τόμους « τῆς Διαπλάσεως » τὴν πρώτην τοῦ ἔτους διὲτι εἶμαι βεβαία διὲ θὰ ἐκτελέσῃς ὅλα ὅσα μοὶ ὑπόσχεσαι.

Καὶ ὅταν ἤλθεν ἢ πρώτη τοῦ ἔτους, ὅταν ἐφθάσεν ἢ τόσον ἀνυπομένως περιμενομένη πρώτη Ἰανουαρίου 1882, ἢ Κλεονίκη ἔλαβεν

ἀπὸ τὰς χεῖρας τῆς μητρός τῆς χρυσοδέτους καὶ κομψοτάτους τοὺς δύο τόμους τῆς « Διαπλάσεως » καὶ ἀπὸ τὰ χεῖλη τῆς ἐν θερμῶν μητρικῶν φίλημα, ὡς ὠραίαν ἀνταμοιβὴν τῆς ὠραίας συμπεριφορᾶς τῆς.

ΣΤΑΜΑΤΙΝΑ

ΤΑ ΚΑΛΑΝΔΑ

Ἄν εἰξεύρετε πόσον εὐαίσθητον παιδίον εἶνε ὁ μικρὸς Παισανίας!

Ἄλλ' ὁ καυμένος ἔννοσι ὅτι εἶνε πτωχός, πλὴν πτωχός, καὶ λυπεῖται!

Ἀλλὰ δὲν λυπεῖται διὰ τὸν ἑαυτὸν του, λυπεῖται διὰ τὴν καλὴν του μητέρα, ἢ ὅποια εἶνε δυστυχὴς χήρα καὶ δὲν ἔχει καὶ αὐτὴ, οὐδὲ φέρει οὐδὲ ὑποδήματα νὰ φορέσῃ.

— Νὰ πλησιάσῃ τὰ Χριστούγεννα, νὰ πλησιάξῃ ἢ πρῶτη τοῦ ἔτους καὶ τὰς ἡμέρας ταύτας νὰ τὰς περῶσῃ καταφρονεμένη ἢ μητέρα μου!

Συλλογίζεται ὁ Παισανίας διὰ τὸν ἑαυτὸν του δὲν φροντίζει! δὲν τῶ μέλλει ἂν ἄλλα παιδία θὰ λάβουν δῶρα, παγνύδια, γλυκίσματα, καὶ θὰ παίζου, καὶ θὰ εὐχαριστηθοῦν, καὶ θὰ

καμαρώνου μὲ τὰ καινούργια ἐνδύματα τὰ ὅποια θὰ τοῖς κάμουν.

Ὄ! δὲν! δὲν τῶ μέλλει! τὰ ἐνδύματά του, τὰ ὑποδήματά του εἶνε παλαιά! ἀλλὰ τί πειράζει;

Ὁ Παισανίας ἔχει μίαν μεγάλην, ζωηράν, μίαν θερμὴν ἐπιθυμίαν. — Νὰ εἰμποροῦσε ν' ἀγοράσῃ φόρεμα καὶ ὑποδήματα τῆς μητρός του!

Καὶ σκεπτεται, καὶ θέτει ὅλην τὴν δύναμιν τοῦ ἐγκεφάλου του εἰς ἐνέργειαν.

Καὶ μίαν ἡμέραν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῶν Χριστουγέννων, μεταβάς εἰς τὴν ὁδὸν Αἰόλου ἠγγόρασεν ἐμπροσθεν τῆς Ἀγίας Εἰρήνης μὲ μίαν δεκάραν τὰ Κάλανδα.

— Θὰ εἰπῶ τὰ Κάλανδα, τὰ Χριστούγεννα καὶ θὰ κερδίσω νὰ τῆς ἀγοράσω ὑποδήματα καὶ

πρὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου ἐτοιμασθῆτε νὰ τὸ ὑποδεχθῆτε ὡς Μαρτυρικοὺς χελιδόνι.

Ἐτέρω δὲ ἡλώεσθε: Ἐπισκόπευθε εἰς τὴν ἀνάγκη νὰ δηλώσωμεν πρὸς τοὺς ἡμέτερούς συνδρομητάς ὅτι εἰς οὐδεμίαν γῆσιν εὐρίσκειται ἡ Διευθύνσις « τῆς Διαπλάσεως » πρὸς τὴν Διεύθυνσιν τῶν ἐφημερίδων « Σωτήρος » καὶ « Σιών » ὥστε τὰ σταλντα εἰς τινὰς τῶν συνδρομητῶν μας φύλλα τῶν ἐφημερίδων τούτων δὲν ἐστάλησαν τῇ εἰσηγήσει ἡμῶν, ὡς τινες, γνωρίζοντες βεὶ μόνον ἐν ἡμῶς ἔκαμαν γνωστὴν τὴν διευθύνσιν των, δικαίως ἐνόμισαν καὶ παρεπονέθησαν ἡμῖν, ἀλλὰ, ὡς ὑποθέτομεν, αἱ Διευθύνσεις τῶν ἐφημερίδων τούτων ἔλαβον σημείωσιν τοῦ ὀνόματος καὶ τῆς διαμονῆς

ἐνίων ἐκ τῶν συνδρομητῶν μας ἐκ τοῦ παρ' ἡμῶν δημοσιευθέντος ἐν τῷ φύλλῳ τοῦ παρελθόντος Ἰουλίου καὶ Αὐγούστου καταλόγου τῶν ἐγγραφάντων συνδρομητῶς εἰς « τὴν Διαπλάσιν » καὶ ἐκ τοῦ κατὰ μῆνα δημοσιευομένου καταλόγου τῶν ὀνομάτων τῶν λυτῶν. Τοῦ λοιποῦ οἱ ἡμέτεροι συνδρομηταὶ δὲν θὰ λάθωσιν ἀφορμὴν νὰ παρακονεθῶσιν ἡμῖν διὰ παρομοίας ἐνοχλήσεις, διότι ἔνεκα καὶ ἄλλων λόγων παύομεν ἀπὸ σήμερον δημοσιεύοντες τὸν τύπον τῆς διαμονῆς τῶν σταλλόντων ἡμῖν λύσεις, ἢ Πνευματικὰς ἀσκήσεις, ἢ Παιδικὸν πνεῦμα, ἢ ἀπάντησιν εἰς τοὺς διαγωνισμούς· περιοριζόμεθα δὲ μόνον εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ ὀνόματος ἢ τοῦ ψευδονύμου αὐτῶν.

ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

1. Ἐλληποδύμενον. "Ο"α — *ε*α — *ι*ο — *ω* — *υ*α*η*ω* — *ου* — *υ*ε*ε*α* — *η* — *ε*α*ε*Γ*ου — *ω*η* — *υ*α*η* — *β*ε* — *α* — *ι*η*αι — *ει* — *ου* — *ε* — *ου* — *ε* — *ο* — *ι*ο — *α* — *η* — *ε*ε*η*.

Ἐστὴλη ὑπὸ τῆς Τάσσεως Γελαστῆρος.

2. Συλλαβόγριφος. Ἡμῖν σοφός· διὰ νὰ μὲ εὐργεζήσῃσιν τὸ πρῶτόν μου ἥμισυ εἰς τὰς προβάσεις καὶ τὸ δεύτερον ἥμισυ εἰς τὸ λίγαῖον πέλαγος.

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Λάμνος καὶ τοῦ Φιντίας.

3. Συλλαβόγριφος. Τὸ πρῶτόν μου δεσπόζει τῶν ζώων, τὸ δεύτερόν μου εἶνε τὸ ἴδιον· τὸ σὺνάλογόν μου εἶνε πόλις.

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Μικράς Παταλούς.

4. Λεξιγριφος.

Πρὸς Θεοῦ τὴν κεφαλὴν μου μὴ κανεῖς σὰς ἀφαιρέσῃ! ἐν τῷ μέσῳ τῆς θαλάσσης νὰ εὐρίσκωμαι μ' ἀρέσῃ! ἂν τὸ πράξῃς, αἰ! τότε παρευθὸς θὰ τιμωρήσω τὴν ἀσάβδη σὰς τὴν χεῖρα ἐμπαρῶ νὰ σὰς τρυπήσω.

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Ἀρκαίου.

5. Αναγοικματισμός.

Μὴ μὲ πειράξῃς, φίλε μου, κ' ἐμπρὸς σου πρὸς κείμαι· Ἄν μεταθῆ τῆς κεφαλῆς καὶ τοῦ τραχήλου φέρῃς· τὴν μέσην μου τὴν λυγρὰν, νῆσος Κυκλάδων εἶμαι· Σκέφθητι μερικὰς στιγμάς, ἂν ἔθελῃς νὰ μὲ εὐργεζῃς.

Ἐστὴλη ὑπὸ Δ. Βουταβιάδου.

6. Λεξιγριφος. Μὲ κεφαλὴν εἶμαι ἐπαρχία τῆς Ἑυρωπαϊκῆς Τουρκίας, ἂνευ κεφαλῆς μὲ μεταχειρίζονται εἰς τὴν κατασκευὴν τοῦ χάρτου.

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Ἀρμεδίου καὶ τοῦ Ἀριστοταίτου.

7. Ἀίνεγμα. Ποῖον πράγμα εἶνε ἐκεῖνον, τὸ ὅποιον οἱ μὲν καλοὶ ἄνθρωποι τὸ φέρουν διὰ στολισμῶν, οἱ δὲ κακοῦργοι διὰ τιμωρίαν των;

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Πολυγέμου.

8. Ἀίνεγμα. Τί εἶνε ἐκεῖνον, τὸ ὅποιον ἂν καὶ δὲν εἶνε δεμένον προσπαθεῖ νὰ τὸ λύσῃ;

Ἐστὴλη ὑπὸ τῆς Χιονίτρας.

6. Λογοπαίγιον. Πῶς ὀνομάζεται ἡ πόλις ἐκείνη τῆς Ἑλλάδος τὴν ὁποῖαν πρέπει νὰ φέρωμεν μαζῇ μας ἐσερχόμενοι τῆς οἰκίας μας;

Ἐστὴλη ὑπὸ τῆς Ἀνταρίου Νυκτός.

10. Λογοπαίγιον. Πῶς γράμματα εὐρίσκονται εἰς τὰ νεκροταφεῖα; Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Φωτειλέου Ἀσπίρος.

11. Λογοπαίγιον. Ποία εἶνε ἡ φωτεινότερα συνοικία τῆς Κωνσταντινουπόλεως;

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Παναγιῆ Τσάλη.

12. Λογοπαίγιον. Ποία μέρη τῆς Ἑλλάδος δὲν εἶνε γραμμένα;

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Μουσεουργοῦ.

13. Λογοπαίγιον. Ποῖον ζῶον προσκαλεῖ τὸ φῶς;

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Πιπτερόπουλου.

14. Ἀπροσδόκητον. Διὰ τί ὁ κύριος Πολυάσχος δὲν κλειδώνει τὴν νύκτα τὰς θύρας τῆς οἰκίας του;

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Ασπίρος.

15. Ἀπροσδόκητον. Πῶς εἶνε δυνατόν νὰ εἰσελθῇ εἰς ἐντὸς τῶν φλογῶν χωρὶς οὐδεμίαν τρίχα τῆς κεφαλῆς του νὰ πάθῃ;

Ἐστὴλη ὑπὸ τοῦ Σηκαλιτικοῦ.

ΛΥΣΕΙΣ

169. Μὴ χαιρεκάκει ἐπὶ τῇ δυστυχίᾳ τοῦ ἄλλου, μήτε χαιρέειξέ τινα πρὸς καταφρόνησιν ἢ εἰρωνεσίαν, ἀλλὰ προσφέρου πρὸς πάντας ἐπιεικῶς καὶ ἀσμένως.

- 170. Ἀμφιερτη. — 171. Καλάρι (Κ, Α, Θ). — 172. Κέως — Κῶς. — 173. Ἰερὸν — Ἰριον. — 174. Ὁ σφραγματικὸς κηρὸς (βουλοκέριον). — 175. Τὸ α. — 176. Οὐρά. — 177. Ἡ Κυριακή. — 178. Ἡ ἀδελφὴ μου. — 179. Τὸ Ω. — 180. Ἡ Ἐκόπελος. — 181. Τὸ Καράβι. — 182. Τὸ λειπτόν. — 183. Ἐκεῖνον τὸ ἔπιον δὲν ἐράγομεν. — 184. Εἰς τὴν σκιάν. — 185. Διότι δὲν μᾶς τὰ χαρίζουν. — 186. Διότι ὁ Μικρὸς Σεισουργῆθρος δὲν ἀπέθανεν, ἀφοῦ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἐρωτᾷ.

ΑΛΦΑΒΗΤΙΚΟΣ ΚΑΤΑΛΟΓΟΣ ΤΩΝ ΟΝΟΜΑΤΩΝ ΤΩΝ ΛΥΤΩΝ

Τὰ ὀνόματα τῶν εὐρόντων λύσεις θὰ δημοσιευθῶσιν εἰς τὸ προσεχὲς φυλλάδιον.

Συνδρομὴ ἑτησία καὶ μόνον προπληρωτέα: Ἐν Ἑλλάδι φράγμα 2, — Ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. 3.

Αἱ συνδρομαὶ τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν ἔρχονται τὴν 1 Ἰανουαρίου καὶ λήγουσι τὴν 31 Δεκεμβρίου.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται κατὰ πᾶσαν ἰσχυρὴν καὶ λαμβάνουσι τὰ φυλλάδια ἀπὸ τοῦ πρώτου ἀριθμοῦ τοῦ τρέχοντος ἔτους.

Εἰς τοὺς προηγουμένους καὶ προκαταβάλλοντας 10 ἕως 12 συνδρομαὶ σταλνται ἐν φύλλῳ δωρεάν καὶ ἕως τὸ ἔτος. Ἀρίστη δ' ἐκτασσὶ δραχ. 20 ἐπὶ τὰς 100 ἐπὶ τοῖς προηγουμένοις κλειστοῖς συνδρομαῖς τῶν 12. — Αἱ συνδρομαὶ ἐκ τῶν ἰσχυρῶν καὶ τῶν ἡμερησίων ἀποπέμνεται διὰ γραμματῶσιν Ἑλληνικῶν, καὶ ἕως τῶν λοιπῶν ἑσραπαικῶν κρατῶν, ὡς καὶ δι' Ἀργεντινῶν καὶ Ἀμερικανῶν, ἐπὶ δὲ τῶν πάλαι δια χειρηνωμάτων τῆς Ἑθνικῆς μανὸς Τραπεζῆς τῆς Ἑλλάδος ἢ τῆς Γαλλίας, δέονται τῶν Ἑλληνικῶν δηνάριων, δια χρυσῶν νομισμάτων, χρηματοδιδμάτων καὶ συναλλαγματικῶν. Διευθύνονται δὲ ἀπ' αὐτίας πρὸς τὴν διευθύνσιν τῆς Διαπλάσεως τῶν Παιδῶν εἰς Ἀθήνας.

ΓΡΑΦΕΙΟΝ «ΤΗΣ ΔΙΑΠΛΑΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΔΩΝ» ὁδὸς Ἐδαγγελιστρίας, ἀριθ. 25, ἀπέναντι τῆς Ῥόμης ἐν Ἀθήναις.